

OS TREBELLOS DE LABRANZA DOS NOSOS AVÓS

Por: Alumnos de 5º de Primaria. Curso 1999-00
Colexio "As Bizocas" de O Grove

Alumnos-as: Germán, María, Gabriela, Alejandro, Beatriz,
Juan Manuel, Tatiana, José Miguel, Cristian, Diego e José Manuel.
Profesora: Lidia Pérez Otero

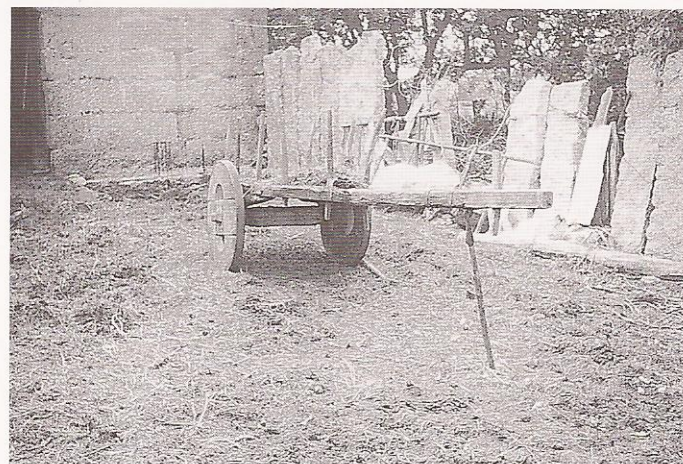
Contan os nosos avós que cando eran nenos non había tractores, e a terra traballábase co arado de pao, a grade, a peladeira, o arado de ferro, a sementadora, o manlle, . . . etc. Tamén usaban o carro das vacas para transporta-lo esterco ou o verdello da praia para fertiliza-las terras.

Cando chovía moito no inverno e non se podía saír a traballa-las terras, ían para o alboio a reparar aqueles trebellos que estaban un pouco escangallados, ó mesmo tempo que falaban das súas cousas: "Se se perdería a colleita con tanta chuvia, se ían comprar vacas á feira ou vende-los anos á feira de Meaño, que se as viñas, . . ." ás veces ata contaban cousas que pasaran na guerra.

Destas cousas informámonos preguntando ós nosos avós e á xente maior do pobo, que nos amosaron algúns destes trebellos e nos dixeron para que servían.

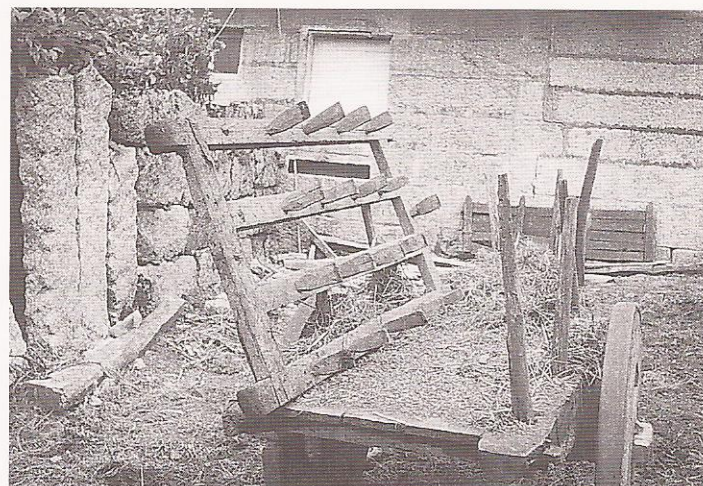
Xeralmente están tirados polos alboios, estragados, algúns moi escangallados.

A nós, xa nos gustaría que se collera unha mostra de cada un e se fixese no noso pobo un Museo Agrícola de apeiros de labranza antigos, para que a xente de hoxe soubera con que se traballaba o campo uns anos atrás e como curiosidade.

O carro usábase para:

Levar esterco, ir á herba para os animais, ó toxo, á leña, para leva-los aparellos de labranza para as terras, . . ., era o medio de transporte que tiñan os nosos avós. Algún de nós, subimos nel e cando o fixemos gustounos moito pero agora xa non vemos carros pola rúa, só queda o do Sr. Benito da Coanlleira.

LABREGO

*Toda a miña xente
de labregos foi,
xunguidos á terra
con xugo de boi.*

*Meu pai é labrego,
tamén meus abós:
¡ pasáronse a vida
tripando terrós . . . !*

O CARRO

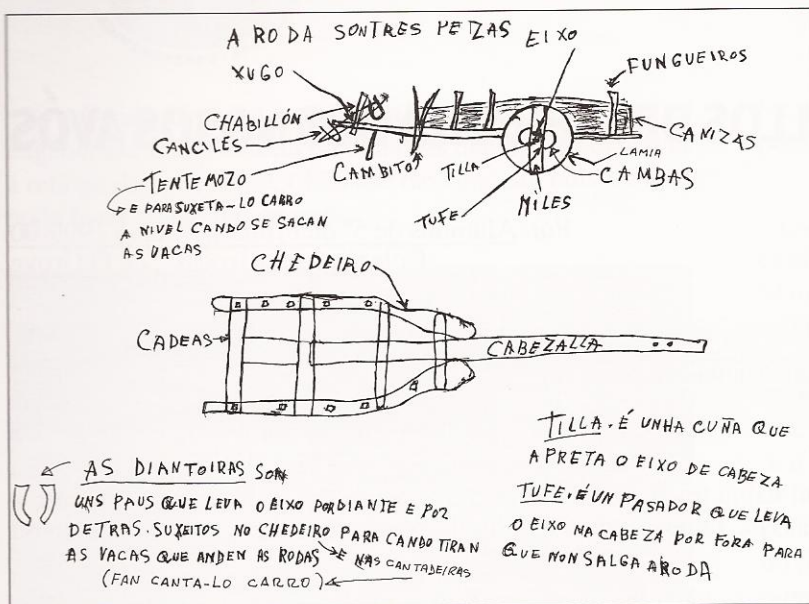
*Teño un carriño cantor,
teño un carro cantareiro
¡ con fungueiros afiados
e con eixo de amieiro !*

*O meu carro canta, canta,
nunca cansa de cantar.
¡ De día cántalle ó sol ;
de noite, canta ó luar !*

*O meu carro canta ben,
non pode cantar mellor.
¡ Meu carriño cantareiro,
meu carriño cantador !*

*Ouh, meu carriño cantor:
cantas agora e despois.
¡ con qué fachenda te leva
a miña parexa de bois . . . !*

Carro e Grade do Sr. Benito da Coanlleira.

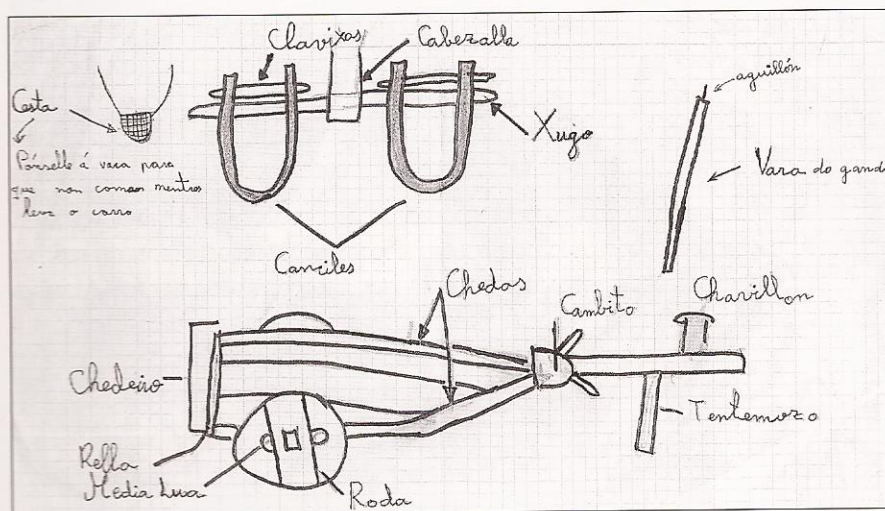

O carro e as súas partes

O meu carro é cerna dura;
sábese carballo e freixo.
¡ qué fermosa a súa feitura !
¡ Qué lixeireza a do eixo !

As vacas do Sr. Benito

Carro e Xugo

- GUARDAS PARTICULARES DEL CAMPO
- GUARDA-PESCAS MARÍTIMO
- GUARDAS DE CAZA • ORDENANZAS

CUSTODIA

Comunidade Galega

CENTRAL DE
SERVICIO 24 H.

610 820 395

Apdo. Correos Nº 142 - 36960 SANXENXO (Pontevedra)

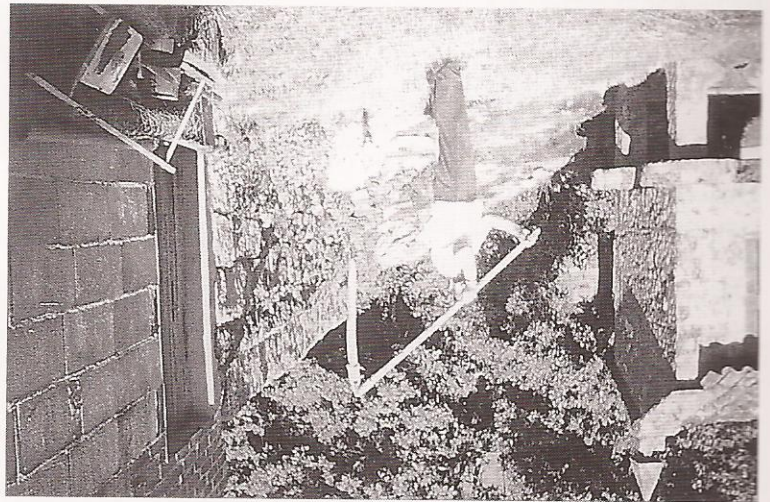
CUSTODIA Y CONTROL DE:

- APERTURA DE PUERTAS
- FINCAS PRIVADAS
- COTOS Y TECORES DE CAZA
- EMBARGOS - SUBASTAS
- POLÍGONOS INDUSTRIALES
- HOTELES - OBRAS - CAMPINGS
- CONVENCIONES - ALARMAS - CCTV
- DOMICILIOS - MUEBLES - PTANTALANES
- BARCOS - CERTAMENES - PARKINGS

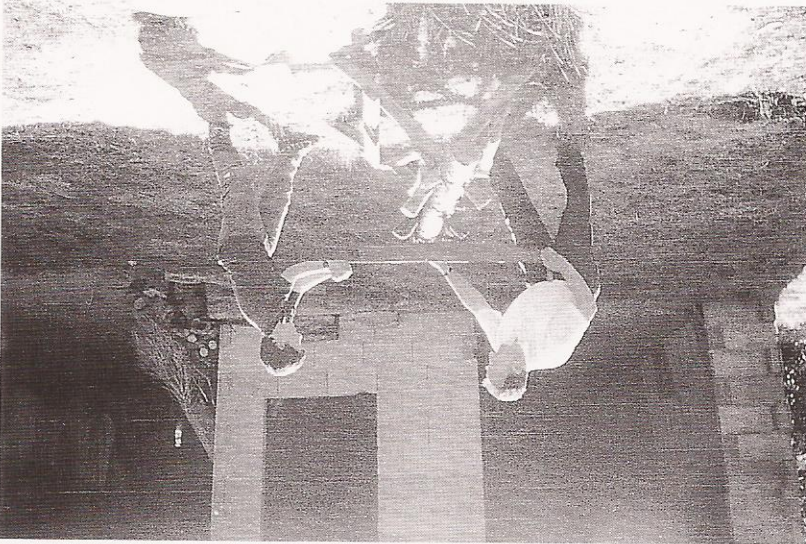
CENTRAL DE SERVICIO 24 H.

610 820 395

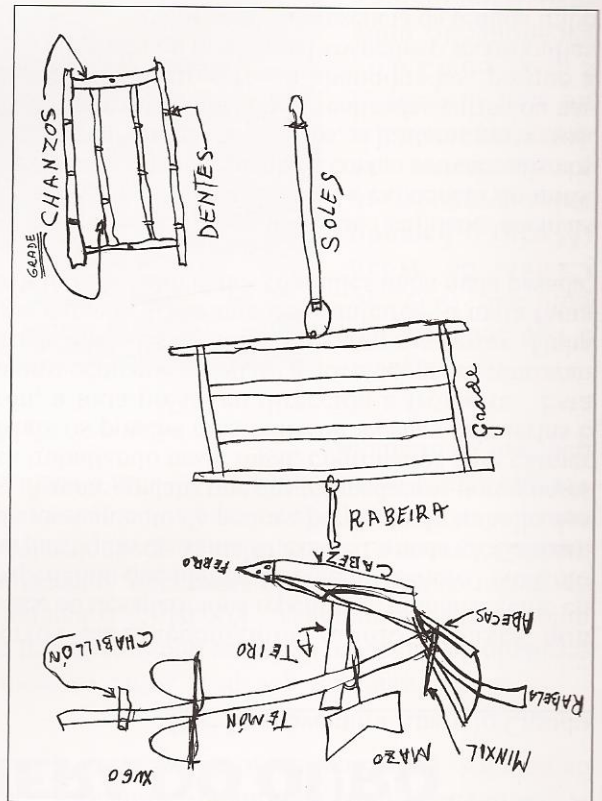
O Manlle serve para malla-los froitos cando están secos: o trigo, a cebada, a aveia, o centeo e as fabas. Agora só se usa para malla-las fabas e as fabalobas.

O Sr. Francisco García Otero mallando co manlle.

O Sr. Francisco e o seu filho German
servando co tronizador

Grade e arado

O arado de pau. (Arado romano): Para asuca-la terra e sementar froitos miúdos. (trigo, centeo).

A Peladeira: con ela pelábase a terra antes de labrar. (O que hoxe en día se fai coa fresa do tractor).

A Grade: para grada-la terra unha vez labrada. (Aplana-las leivas que deixaba o arado). En S. Vicente non se usaba o Canizo por ser terras que se desfán facilmente. A grade podía te-los dentes de madeira ou de ferro.

A Sembradoira: tirada polas vacas, era para sementar-lo millo.